

Landet eller ikke. Derfor forekommer det mig ønskeligt, at det fra Rigsdagens Side bliver sagt til Regeringen, at vi selvfølgelig ikke ønske at udelukke Konkurrencen og selvfølgelig ikke mene, at den hjemlige Industri skal kunne forlange, hvad den finder for godt, for at udføre de Arbejder, Staten skal have udført, men at det ikke kommer an paa, om det bliver lidt dyrere. Det kan i alle Tilfælde kun blive lidt dyrere. Det viser sig jo f. Eks., at vore Skibbyggerier med Fordel kunne bygge Skibe til Udlandet, og det bliver ikke saa uhyre dyrt, at det overhovedet ikke kan betale sig. Omkostningerne blive dog ikke saa store, at det aarlige Rentebeløb og Amortisationsbeløbet belaster Driften saa meget, at det bliver uforsvarligt at gøre sine Bestillinger herhjemme. Jeg er ganske overbevist om, at det vil vise sig, at hvis der overhovedet er Forskel mellem Tilbudene i de danske Virksomheders Disfavør, drejer det sig om faa Tusinde Kroners Forskel; og hvad betyder det for Statskassen? Det vil sikkert ogsaa vise sig, at den Forskel er uden Betydning, hvorimod det under de nuværende Forhold vilde være af stor Betydning, om man kunde faa Arbejdet udført her hjemme.

Saa kom den ærede Konseilspræsident ind paa Aarsagen til Arbejdsløsheden. Han mente i den Henseende ikke ganske det samme, som jeg nævnte. Han pegede paa, at Vinteren forhindrede visse Arbejder, bl. a. Bygnings- og Jordarbejder, paa Grund af Frosten. Det er selvfølgelig rigtigt; det har jeg ikke nævnt, thi det er saa almindelig bekendt, at man i vort Klima ikke kan udføre Udearbejder om Vinteren, og Vinteren i Aar har jo ikke været strengere end hidtil, eller saa overdreven langvarig. Men jeg anførte, at allerede før Vinteren, i Begyndelsen af December Maaned, før Frosten, var Arbejdsløsheden mere end dobbelt saa stor som i Fjor paa samme Tid, og nu er den stegen saa overordentlig stærkt. Det er jo ganske naturligt, at det for en meget stor Del fremkaldes ved Vinteren, navnlig for Bygningshaandværkernes, Murernes og Tømmerernes Vedkommende osv. Men det viser sig ogsaa, at Arbejdsløsheden inden for Industrien er i Stigning, selv om den langt fra er saa stærk som for Bygningsfagenes Vedkommende. Jeg skal saaledes nævne, at den samlede Procent efter det angivne Tal i Februar Maaned var 32,4 pCt., som fordele sig saaledes: I Bygningsfagene udgøre de 58 pCt., og ca. 50 pCt. tilhøre Arbejdsmandenes store Gruppe. Blandt

Industrifagenes store Arbejdermængde, som uden at være egentlige Arbejdsmand enten ere beskæftigede ved Haandværks- eller Fabrikarbejde, udgjorde de arbejdsløse Antal 12,6 pCt., altsaa en meget ringe Del, men dog alligevel et ret betydeligt Tal, fordi man maa huske paa, at der her ikke er Tale om en Arbejdsløshed paa Grund af Temperaturforholdene, Aarstiden, men som skyldes mindre Virksomhed i Faget.

Den ærede Minister anførte saa Pengeknapheden som Grund, og jeg har peget paa det samme. Netop Kapitalens Koncentration og mere eller mindre internationale Benyttelse fører med sig, at man presser Diskontoen, Renten, saa højt op og derved i en meget betydelig Grad fordyrer Produktionen. Men endvidere mente den ærede Minister — og da han sluttede dermed, maa jeg antage, at det er det, han tillægger mest Vægt —, at de stigende Arbejdspriser ogsaa vare Skyld i Arbejdsløsheden. Den ærede Minister mente, at Arbejderførerne her i Landet ikke vare nær saa kloge som Førerne i andre Lande. Det overraskede mig ikke at høre den ærede Konseilspræsident sige det. Vi ere jo vant til at høre det baade fra den ene og den anden Side, men vi blive imidlertid ikke dummere af den Grund. De Herrer have altid, naar Arbejderne forlangte et eller andet, sagt, at Arbejderne ikke vare saa artige og pæne, som de burde være, og at der som Følge deraf ikke var Anledning til at hjælpe dem. Nu have Arbejderne her gaaet hen og opsagt deres Priskuranter i 15 Fag. Jeg er for Resten ikke ganske sikker paa, at det netop er 15 Fag, eller at der er opsagt Priskuranter i alle de Fag, hvor der er Forhandling i Gang, men i Virkeligheden betyder det ikke mere, end at i de Fag, hvor der er opsagt Priskuranter, er der dog ret travlt. Dette har til den allersidste Tid haft Gyl-dighed for Skotøjsindustrien, hvor der er opsagt Priskuranter. Det gælder ogsaa for hele Skrædderfaget, hvor der er opsagt Priskuranter og forhandles om ny og ligeledes for et Par andre Fag, Ministeren nævned, hvor Produktionen skulde være meget ringe, og Arbejdsløsheden meget stor, fordi Arbejderne havde stillet deres Fordringer for højt. Han nævned saaledes Handskeindustrien, Cigarfabrikationen og Skotøjsindustrien. Imidlertid er Forholdet dette, at det netop er to af disse Fag, der have den allerlaveste Arbejdsløshedsprocent, og at det som Følge deraf er dem, som bidrage til at sætte Tallet ned for denne Gruppe af Arbejdere.